

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 14C/183/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6714215640
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ľudmila Ostrolucká
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2019:6714215640.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudkyňou Mgr. Ľudmilou Ostroluckou, v právnej veci žalobcu PE-TRANS s.r.o., so sídlom ČSA 7, 977 01 Brezno, IČO: 36 624 870, právne zastúpeného advokátom JUDr. Stanislavom Rešutíkom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. M. R. Štefánika 29/36, 977 01 Brezno, proti žalovanému Slovenská správa ciest, so sídlom Miletičová 19, 826 19 Bratislava (P.O.BOX 19), IČO: 003328 (spor sa týka: Investičná výstavba a správa ciest, Banská Bystrica, so sídlom Skuteckého 32, 974 23 Banská Bystrica), za účasti intervenientov na strane žalovaného I/ Banskobystrická regionálna správa ciest, a.s., so sídlom Majerská cesta 94, 974 96 Banská Bystrica, IČO: 36 836 657, a II/ KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, so sídlom Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, právne zastúpeného Advokátska kancelária Miroslav Maďar, s.r.o., so sídlom Robotnícka 6, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 868 299, o zaplatenie sumy 44.486,46 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 10.969,74 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 10.969,74 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 10.991,94 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia z a s t a v u j e.

III. Súd žalobu v časti o zaplatenie sumy 22.524,78 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 22.524,78 Eur od 21.09.2013 do zaplatenia z a m i e t a.

IV. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému, intervenientovi I/ na strane žalovaného a intervenientovi II/ na strane žalovaného každému náhradu trov konania v rozsahu 50 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

V. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť štátu náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 27.10.2014, ktorá bola doručená súdu dňa 06.11.2014 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 44.486,46 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 44.486,46 Eur od 21.09.2013 až do zaplatenia a náhrady trov konania z titulu nároku na náhradu škody. Dňa 01.02.2013 v čase 04.00 hod. na ceste I/66 v km 52,060 pri Obci Babiná, okres Zvolen, došlo k hromadnej dopravnej nehode, ktorej účastníkom bolo aj nákladné motorové vozidlo MAN s EČV: F. XXX F. s návesom KRONE s EČV: F. XXX P., vodičom ktorého bol E. L., (ďalej len „motorové vozidlo“). Pri tejto dopravnej nehode došlo k totálnej škode na motorovom vozidle, keď v čase dopravnej nehody bol držiteľom tohto motorového vozidla. Príčinou dopravnej nehody bola závada v zjazdnosti komunikácie,

nesplnenie úlohy správcu cesty pri údržbe komunikácie. Údržba a správa predmetnej cesty patrí do pôsobnosti žalovaného. Preto žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá mu vznikla v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou, a to podľa § 9a ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách, v znení neskorších predpisov (ďalej len „cestný zákon“). Podľa § 3d ods. 6 cestného zákona, sú vlastníci a správcovia pozemných komunikácií povinní pozemné komunikácie udržiavať v stave zodpovedajúcom účelu, na ktorý sú určené. Podľa § 9 ods. 1 cestného zákona, závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií sú bez prieťahov povinní odstraňovať ich správcovia. Správcovia sú povinní vykonávať pravidelné kontroly bezpečnosti pozemných komunikácií, ktoré sú súčasťou transeurópskej cestnej siete a prieskumy možného vplyvu prác na týchto pozemných komunikáciách na bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky. Podľa § 9a ods. 2 cestného zákona, správcovia diaľnic, ciest a miestnych komunikácií však zodpovedajú za škody, ktoré vznikli užívateľom týchto komunikácií a ktorých príčinou boli závady v zjazdnosti, okrem prípadu, že nebolo v medziach možnosti tieto závady odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť. Zodpovednosť žalovaného za túto škodu je daná i § 415 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí, tiež podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Osobitným zákonom - lex specialis k § 415 a 420 Občianskeho zákonníka je práve cestný zákon, od ktorého prioritne odvodzoval svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému. Škodu vyčíslil na 44.486,46 Eur s tým, že pozostáva zo skutočnej škody v sume 15.594,52 Eur a z ušlého zisku vo výške 28.891,94 Eur. Skutočná škoda v sume 15.594,52 Eur pozostáva zo spoluúčasti pri nákladnom motorovom vozidle MAN s EČV: F. XXX F. (ďalej len „ťaháč“) v sume 1.877,62 Eur, zo spoluúčasti pri návese KRONE s EČV: F. XXX P. (ďalej len „náves“) v sume 1.872,19 Eur, a to podľa Oznamenia o ukončení likvidácie poisťnej udalosti číslo 2090106804 zo dňa 25.03.2013 a poisťnej udalosti číslo 2090107207 zo dňa 09.07.2013, ďalej z nákladov na asistenčné služby v sume 2.765,02 Eur podľa faktúry č. 1013350243 (odťah z miesta dopravnej nehody, prekládka materiálu, demontáž a montáž skeletu), ďalej zo straty pohonných hmôt v objeme 483,3 litra nafty (podľa knihy jász), pri cene 1 liter nafty/1,420 Eur, t.j. v sume spolu 686,13 Eur, keď cena nafty je určená podľa Štatistického úradu SR ku dňu, kedy došlo ku škode, ku dňu 01.02.2013, ďalej zo splátok leasingu, havarijného poistenia a povinného zmluvného poistenia spolu v sume 7.357,30 Eur, z nákladov na nájom na jazdnú súpravu od SAD Brezno v sume 378,46 Eur, z nákladov na refakturáciu znaleckého posudku č. 11/2013 v sume 183,05 Eur podľa faktúry č. 1230633801, ďalej z úhrady v prospech ČSOB Leasing, a.s., Bratislava v sume 474,75 Eur podľa faktúry č. 1032445801. Ušlý zisk v sume 28.891,94 Eur vyčíslil za obdobie od 01.02.2013 do 17.05.2013 (deň ukončenia právneho vzťahu medzi ním ako poškodeným a vlastníkom nákladného motorového vozidla) vypočítaný podľa jeho priemerného ročného obratu za rok 2012: 109.147,58 Eur, z toho obrat na jeden pracovný deň: 401,27 Eur, čo pri prepočte pracovných dní havárie: 72, predstavuje sumu 28.891,94 Eur. Písomným návrhom zo dňa 15.08.2013 vyzval žalovaného na uzavretie mimosúdnej dohody o náhrade škody spôsobenej porušením právnej povinnosti žalovaného ako správcu ciest, na ktorý reagoval žalovaný tým, že tento návrh na uzavretie mimosúdnej dohody zaslal poisťovni KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava. Následne zástupca tejto poisťovne, R. F. I. s ním komunikoval prostredníctvom elektronickej pošty a žiadal zaslanie dokladov potrebných pre likvidáciu škody. Tieto mu boli doručené, pričom v marci 2014 tento prestal s ním komunikovať. K mimosúdnej dohode tak nedošlo, preto podal žalobu na súd.

2. Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 07.04.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.04.2015 z dôvodov uvedených v tomto vyjadrení popieral svoju zodpovednosť za škodu. Popieral nielen základ nároku žalobcu na náhradu škody, ale aj výšku náhrady škody, ktorú žalobca vyčíslil na sumu 44.486,46 Eur. Poukázal na to, že žalobca si uplatňuje náhradu škody vo výške 686,13 Eur ako stratu pohonných hmôt v objeme 483,3 litra za cenu 1,420 Eur za 1 liter nafty. Pri určení množstva straty pohonných hmôt žalobca poukázal na stav zapísaný v knihe jász. Z tohto dôkazu však podľa neho nie je preukázané, či a ako došlo k „strate“ nafty v danom objeme, ktorá sa mala nachádzať v motorovom vozidle. Žalobca nepredložil k žalobe žiaden dôkaz, z ktorého by vyplývalo, čo sa stalo so zvyšnou naftou počas resp. po dopravnej nehode. Tiež neupresňuje ako si treba vykladať pojem „strata“ nafty, za ktorú si uplatňuje žalobca náhradu. Tento nárok na náhradu škody tak pokladal za nepreukázaný, keď po nehode mohlo dôjsť k prečerpaniu pohonných hmôt z poškodeného vozidla. Tiež namietal škodu vo výške 7.357,30 Eur, ktorú si žalobca uplatnil z titulu splátok leasingu, havarijného poistenia a povinného zmluvného poistenia. Ani túto škodu žalobca ničím nezdokumentoval, a to ani do výšky, ako ani do priamej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a škodou spôsobenou na motorovom vozidle. Ani škoda vo výške 387,46 Eur z titulu nájmu za jazdnú súpravu od SAD Brezno žalobcom žiadnymi dôkazmi k žalobe nie je zdokumentovaná.

Pokiaľ ide o škodu z titulu úhrady v prospech ČSOB leasing, a.s. Bratislava v sume 474,75 Eur, táto je síce dokladovaná faktúrou č. 1032445801, avšak žalobca neobjasnil a žiadnymi dôkazmi nepreukázal súvislosť tohto nároku so škodou na motorovom vozidle. Ďalej žalovaný namietal i nárok žalobcu na ušlý zisk za obdobie od 01.02.2013 do 17.05.2013 vo výške 28.891,94 Eur. Existenciu a výšku ušlého zisku je potrebné preukázať konkrétnymi zmluvami, kontraktmi, príslubmi zákaziek, obchodnými dokumentmi, prípadne inými hodnovernými dokladmi, z ktorých vyplýva nárok na dosiahnutie určitého predpokladaného zisku, ktorý by bol žalobca dosiahol za predpokladu, že by nedošlo ku škode na konkrétnom motorovom vozidle. Obrat obchodnej spoločnosti žalobcu však nie je možné stotožňovať so ziskom, a teda ani s ušlým ziskom. Obrat podniku je hodnotový ekvivalent množstva predaných tovarov a výkonov za určité obdobie, je to hodnotový ekvivalent odbytu, vyjadruje množstvo finančných prostriedkov prijatých ekonomickým subjektom za konkrétne obdobie. Predstavuje výnosy (príjmy) z dodávaných tovarov a služieb. Obrat nezohľadňuje žiadne náklady súvisiace s dosahovaním výnosov a preto nie je totožný s pojmom zisk. Zisk je kladný rozdiel medzi príjmami (výnosmi) a nákladmi. Tak ako prostredníctvom motorového vozidla podnikateľ dosahuje určité príjmy, z jeho prevádzkou súvisia náklady (PHM, dane, obsluha, údržba, opotrebenie a pod.). Ako vyplýva z uvedeného, z ročného obratu za predchádzajúce obdobie nemožno vypočítať ušlý zisk. Navyše je potrebné prihliadnuť na skutočnosť, že určitá výška obratu v jednom kalendárnom roku nie je bez akýchkoľvek pochybností istotou, či pravdepodobnosťou zachovania totožnej výšky obratu v nasledujúcom kalendárnom roku. Navyše sa jedná o obrat celého kalendárneho roka ako priemerná hodnota nezohľadňujúca rozdiely a zmeny jednotlivých období, či mesiacov. Ďalej poukázal na skutočnosť, že obrat žalobcu za rok 2012 nebol tvorený len na základe využívania jedného nákladného motorového vozidla s prívesom, ktorý bol poškodený pri dopravnej nehode. Ako vyplýva z výpisu z Obchodného registra ohľadne spoločnosti žalobcu, žalobca má v predmete činnosti okrem cestnej nákladnej dopravy a medzinárodnej nákladnej cestnej dopravy ďalších 19 činností, ktorými vytvára svoj obrat, či zisk. Žalobcom uplatňovaná výška ušlého zisku je neprimeraná, nepreukázaná, nemá priamu súvislosť s prevádzkovaním poškodeného vozidla, vychádza z obratu, ktorý žalobca dosahoval celou svojou podnikateľskou činnosťou, navyše určitá dosiahnutá výška obratu v jednom kalendárnom roku nie je dostatočným dokladom o výške obratu v nasledujúcom roku. Žalobca k žalobe nepredložil žiadne listinné dôkazy preukazujúce určitú výšku pravdepodobného očakávaného zisku spoločnosti žalobcu viažuceho sa na poškodené nákladné motorové vozidlo s prívesom a teda neuniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k nárokovanej sume. Vzhľadom k tomu, že v čase vzniku škody mal uzatvorenú poistnú zmluvu na poistenie zodpovednosti za škodu s poisťovňou KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441 navrhol, aby táto poisťovňa ešte v tom čase podľa § 93 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) vstúpila do konania ako vedľajší účastník konania na jeho strane.

3. KOOPERATIVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group svoj vstup do konania ako vedľajší účastník na strane žalovaného nenamietala. Preto s ňou súd konal ako s vedľajším účastníkom II/ na strane žalovaného.

4. Podaním zo dňa 16.04.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 17.04.2015 žalovaný ešte tiež podľa § 93 OSP navrhol vstup do konania ďalšieho vedľajšieho účastníka konania na jeho strane, a to spoločnosti Banskobystrická regionálna správa ciest, a.s., Majerská cesta 94, 974 96 Banská Bystrica, IČO: 36 836 657 s odôvodnením, že v zmysle § 3f cestného zákona previedol povinnosť udržiavať cesty v Banskobystrickom kraji, vrátane cesty I/66 zmluvne na túto spoločnosť ako správcu ciest II. a III. triedy v Banskobystrickom kraji na základe zmluvy zo dňa 30.06.2010. Táto spoločnosť sa zmluvou zaviazala vykonávať údržbu ciest vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a samostatne a prevzala záväzok zodpovednosti za škody spôsobené vlastnou prevádzkovou činnosťou pri zabezpečovaní predmetu zmluvy a záväzok zodpovednosti za škody, ak bezodkladne neodstráni závädy v zjazdnosti a prekážky v cestnej premávke. Na základe uvedeného mal za to, že táto spoločnosť má záujem na výsledku tohto konania, keď navyše dôkaznými prostriedkami môže prispieť k objasneniu okolností príčin dopravnej nehody a následného vzniku škody.

5. Spoločnosť Banskobystrická regionálna správa ciest, a.s., Banská Bystrica svoj vstup do konania ako vedľajší účastník konania na strane žalovaného nenamietala, preto súd s touto spoločnosťou konal ako s vedľajším účastníkom konania I/ na strane žalovaného.

6. Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok (§ 473 Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“), a v ktorom

v prechodných ustanoveniach v § 470 ods. 1 je zakotvené, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V § 470 ods. 2 vete prvej CSP sa uvádza, že právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. V zmysle § 470 ods. 1 CSP platí tento zákon aj na konanie v súdnej veci, ktoré začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP.

8. Vedľajšie účastníctvo bolo inštitútom procesného práva, ktoré bolo upravené v OSP, účinnom do 30.06.2016. Od 01.07.2016 vstúpila do účinnosti nová procesná právna norma CSP, ktorý na rozdiel od OSP inštitút vedľajšieho účastníctva neupravuje, keďže ho nahradil procesným inštitútom intervencie. Civilný sporový poriadok vymedzuje intervenienta výlučne cez kritérium právneho záujmu na výsledku konania. Uvedené vyplýva z § 81 CSP podľa ktorého, intervenient je ten, kto sa zúčastňuje na konaní popri žalobcovi alebo žalovanom a má právny záujem na výsledku konania. Reálny záujem na výsledku konania pritom vyjadruje záujem na víťazstve tej sporovej strany, popri ktorej sa intervenient na konaní zúčastní, pričom existencia právneho záujmu je podmienená hmotným právom. Všeobecne platí, že právny záujem na výsledku sporu medzi stranami má ten, ktorého právne postavenie bude priaznivo alebo nepriaznivo ovplyvnené rozsudkom vydaným v danom spore.

9. Po nadobudnutí účinnosti nového procesného poriadku, CSP, procesným postupom podľa § 86 ods. 1 CSP žalovaný oznámil tak pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi konania na jeho strane I/, ako i pôvodnému vedľajšiemu účastníkovi konania na jeho strane II/, že sa vedie predmetný spor a súčasne ich vyzval, aby ako intervenienti vstúpili do konania a to písomnými oznámeniami zo dňa 27.07.2016 a zo dňa 26.07.2016, ktoré boli doručené na vedomie súdu dňa 29.07.2016.

10. Obidvaja pôvodní vedľajší účastníci konania na strane žalovaného vstúpili do konania dňa 20.09.2016 podľa § 82 ods. 1 CSP podľa ktorého, intervenient vstupuje do konania z vlastného podnetu alebo na základe oznámenia o spore podľa § 86 písomným podaním. Vstup intervenienta je prípustný počas celého konania podľa § 82 ods. 2 CSP. Vstup týchto intervenientov do konania súd stranám sporu oznámil dňa 20.09.2016 podľa § 82 ods. 4 CSP podľa ktorého, vstup intervenienta do konania súd oznámi stranám.

11. Na základe vyššie uvedeného procesného postupu potom súd ďalej vo veci konal popri žalovanom na strane žalovanej i s pôvodným vedľajším účastníkom konania I/ na strane žalovaného ako intervenientom I/, tak i s pôvodným vedľajším účastníkom konania II/ na strane žalovaného ako s intervenientom II/.

12. Intervenient I/ na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 20.11.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 24.11.2015 uviedol, že v zmysle § 3f cestného zákona žalovaný previedol povinnosť udržiavať cesty v Banskobystrickom kraji, vrátane cesty I/66 zmluvne na neho ako správcu ciest II. a III. triedy v Banskobystrickom kraji na základe Zmluvy na údržbu ciest I. triedy, číslo objednávateľa: 738/6270/2010 a číslo poskytovateľa: 00993/BBRSC/2010 zo dňa 30.06.2010. Preto považuje za preukázaný jeho právny záujem na výsledku v predmetnom súdnom konaní, ktorým výsledkom môže byť priamo dotknutý. Súhlasil preto so vstupom do konania najskôr ako vedľajší účastník konania na strane žalovaného, neskôr ako intervenient na strane žalovaného. Žalovaný sa chce zbaviť zodpovednosti za spôsobenú škodu a preniesť ju na neho. Je však potrebné uviesť, že on ako zmluvný partner žalovaného vykonal všetky potrebné opatrenia, ktoré v danom čase sa od neho vyžadovali. K výške škody sa nevyjadril.

13. Intervenient II/ na strane žalovaného vo vyjadrení zo dňa 20.11.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 23.11.2015 uviedol, že medzi žalobcom a ním bola dňa 01.01.2011 uzavretá Poistná zmluva č. 080-8012794, predmetom ktorej bolo poistenie zodpovednosti za škodu. Poistenie bolo dojednané na dobu určitú, a to do 31.12.2011. Predmet poistenia sa týkal prevádzkovej činnosti poisteného špecifikovanej v zmysle jeho Zriaďovacej zmluvy č. 316/M-2005. Poistná zmluva bola uzatvorená na 663.900,- Eur. Dňa 01.01.2012 bol medzi zmluvnými stranami spísaný Dodatok č. 1, ktorým sa účinnosť uvedenej poistnej zmluvy predĺžila do 31.12.2013. Dňa 01.02.2013 v čase o 04.00 hod. na ceste I/66 v km 52,060 pri Obci Babiná, okres Zvolen, došlo k hromadnej dopravnej nehode, ktorej účastníkom bolo aj nákladné motorové vozidlo zn. MAN, EČV: F. XXX F. s návesom zn. KRONE, EČV: F. XXX P., ktorého vodičom bol E. L., keď držiteľom ťahača ako aj návesu bol v čase dopravnej nehody žalobca. Ten je

presvedčený, že príčina nehody spočívala v zlej zjazdnosti komunikácie, ktorej údržbu mal na starosti žalovaný. Žalobca vyzval písomným návrhom žalovaného na uzavretie mimosúdnej dohody o náhrade škody spôsobenej porušením právnej povinnosti správcu cesty, ktorý žalovaný prevzal a následne mu ho zaslal za účelom ďalšieho riešenia danej veci. Na základe uvedeného riadne a včas pristúpil k likvidácii poisťnej udalosti, avšak bez poskytnutia poisťného plnenia. Vychádzal pritom zo skutočností, že v zmysle zmluvy zo dňa 30.06.2010 žalovaný preniesol podľa § 3f cestného zákona povinnosť udržiavať cesty nachádzajúce sa v Banskobystrickom kraji, a to aj cestu I/66, na ktorej došlo k vzniku predmetnej poisťnej udalosti (dopravnej nehode) na Banskobystrickú regionálnu správu ciest, a.s., ako správcu ciest II. a III. triedy, pričom táto počas riešenia označenej škody opakovane poisťovni, teda jemu uviedla, že je síce zodpovedná za stav sledovanej cesty, avšak má za to, že si splnila všetky povinnosti, ktoré jej vyplývajú z danej zmluvy a teda neručí za vznik žalobcovej škody. Ďalej doplnil v tomto vyjadrení, že vzhľadom na aktuálnu absenciu likvidačného spisu poisťnej udalosti č. 9 521 089 670, v rámci ktorej sa riešili uvedené nároky žalobcu, nemôže zaujať k danej veci vyčerpávajúce stanovisko a ani likvidačný spis súdu predložiť. Súhlasil so svojim vstupom do konania pôvodne ako vedľajší účastník konania na strane žalovaného, neskôr ako intervenient. K výške škody sa tiež nevyjadril.

14. Prvoinštančný súd vo veci najskôr rozhodol o základe nároku žalobcu na náhradu škody medzitémnym rozsudkom sp.zn. 14C/183/2014-311 zo dňa 20.09.2016 tak, že základ nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému je daný, a to podľa § 214 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak je to účelné, súd môže rozhodnúť najskôr len o základe alebo dôvode uplatneného procesného nároku medzitémnym rozsudkom. Uzatvoril, že príčinou dopravnej nehody boli závady v zjazdnosti komunikácie, a to bodová závada, ktorá spočívala v tom, že na časti vozovky, kde došlo k dopravnej nehode, bola poľadovica, preto žalovaný zodpovedá za škodu, ktorá vznikla žalobcovi v príčinnej súvislosti s touto dopravnou nehodou podľa § 9a ods. 2 Cestného zákona. Ďalej dospel k záveru, že žalovaný porušil svoju zákonnú povinnosť vyplývajúcu z § 9 ods. 1 Cestného zákona (odstraňovať závady v zjazdnosti diaľnic, ciest a miestnych komunikácií bez prieťahov). Z vykonaného dokazovania pred prvoinštančným súdom jednoznačne vyplynulo, že závadou zjazdnosti komunikácie bolo ojedinelé miesto s poľadovicou, ktorá vznikla námrazou. Objektívnej zodpovednosti za škodu vzniknutú žalobcovi by sa žalovaný mohol zbaviť len v tom prípade, že by preukázal, že nebolo v medziach jeho možnosti túto závadu v zjazdnosti komunikácie odstrániť, ani na ňu predpísaným spôsobom upozorniť v zmysle § 9a ods. 2 Cestného zákona. Uvedené však žalovaný v konaní nepreukázal. Na základe uvedeného potom prvoinštančný súd dospel k záveru, že žalobca má nárok na náhradu škody voči žalovanému. Vo vzťahu k trovám konania prvoinštančný súd vyslovil, že o nich s poukazom na § 262 ods. 3 CSP bude rozhodnuté v rozsudku, ktorým súd rozhodne o celom uplatnenom nároku žalobcu. Medzitémny rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.05.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16Co/365/2017-392 zo dňa 22.03.2018, ktorým tento ako odvolací súd medzitémny rozsudok Okresného súdu Zvolen sp.zn. 14C/183/2014-311 zo dňa 20.09.2016 potvrdil. Odvolací súd sa vo svojom rozhodnutí stotožnil so záverom prvoinštančného súdu, že z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplynulo, že poľadovica v danom úseku cesty I/66 spĺňala definičné znaky závady v zjazdnosti tak, ako to má na mysli § 12 ods. 2 písm. c/ Vyhlášky č. 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva Cestný zákon, keď išlo o takú zmenu v zjazdnosti komunikácie spôsobenú vonkajšími vplyvmi, ktorú nemohli vodiči predvídať ani pri jazde prispôbenej stavebnému stavu komunikácie, poveternostným podmienkam, vlastnostiam vozidla a nákladu, vlastným schopnostiam a iným zjavným okolnostiam. Odvolací súd považoval za potrebné ďalej uviesť, že ako už správne na to poukázal súd prvej inštancie v konaní neboli preukázané tzv. liberačné dôvody, ktoré by žalovaného zodpovednosti za vznik škody zbavili, t.j., že nebolo v medziach možnosti žalovaného (prípadne intervenienta I/, ktorý na základe zmluvy uzatvorenej so žalovaným údržbu cesty I/66 zabezpečoval) závady zjazdnosti cestnej komunikácie odstrániť, ani na ne predpísaným spôsobom upozorniť podľa § 9a ods. 2 Cestného zákona.

15. Po právoplatnom rozhodnutí súdu o základe nároku žalobcu na náhradu škody, súd ďalej vo veci konal a rozhodoval už len o výške nároku žalobcu na náhradu škody voči žalovanému.

16. Po odvolacom konaní žalovaný vo vyjadrení zo dňa 03.07.2018, ktoré bolo doručené súdu dňa 04.07.2018 uviedol, že naďalej namieta uplatňovaný nárok žalobcu na náhradu škody v celej jeho výške keď mal za to, že žalobca vo vzťahu k preukázaniu uplatňovanej výšky náhrady škody neuniesol dôkazné bremeno. V plnom rozsahu poukázal na svoje stanovisko vo vyjadrení zo dňa 07.04.2015, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.04.2015. V tejto súvislosti dal do pozornosti rozsudok NS SR sp.zn.

5Cdo/195/2015 zo dňa 29.03.2017 a uznesenie NS SR sp.zn. 4M Cdo 23/2008 zo dňa 21.12.2009 v tých častiach týchto súdnych rozhodnutí, v ktorých pojednávajú o ušlom zisku.

17. Po odvolacom konaní intervenient II/ na strane žalovaného doručil súdu dňa 03.08.2018 vyjadrenie k výške uplatňovanej škody zo strany žalobcu. V prípade nároku žalobcu na škodu spočívajúcu v krátení poisťného plnenia z titulu havarijného poistenia o zmluvne dohodnutú spoluúčasť žalobcu na nákladnom motorovom vozidle („ŕahač“) vo výške 1.877,62 Eur na návесе vo výške 1.872,19 Eur poukázal na skutočnosť, že v čase vzniku poisťnej udalosti žalobca nebol vlastníkom ŕahača a návesu. Podľa Osvedčenia o evidencii - časť II. č. NA293620 zo dňa 30.01.2013 a Osvedčenia o evidencii - časť II. č. NAO25497 zo dňa 26.07.2010, ktoré predložil žalobca spolu so žalobou, vlastníkom ŕahača a návesu bola spoločnosť ČSOB leasing, a.s.. Žalobca nebol v čase vzniku škodovej udalosti majiteľom ŕahača, ani návesu, ale len jeho držiteľom ako leasingový nájomca. Z uvedeného vyplýva, že žalobcovi ako leasingovému nájomcovi nevznikla žiadna škoda na ŕahači a návесе, ale škoda vznikla vlastníkovi tohto ŕahača a návesu, teda spoločnosti ČSOB leasing, a.s.. V tejto súvislosti poukázal intervenient II/ na ustanovenie § 797 ods. 1 Občianskeho zákonníka a na ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Jeho právny názor podporuje aj rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 14Co/380/2012 zo dňa 29.11.2012, ako aj ustálená súdna prax súdov Slovenskej republiky. V tomto smere poukázal i na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 19Csp/71/2017 zo dňa 11.04.2018 v právne totožnej veci. Aj z rozsudku NS SR sp.zn. 2Cdo/198/2007 zo dňa 30.09.2008 vyplýva, že „aktívna legitímácia je stav, kedy účastník konania, žalobca, je tým účastníkom, ktorý podľa hmotného práva správne mal a mohol žalovať. V danej veci však žalobca nie je aktívne legitimovaný k podaniu žaloby na náhradu škody, pokiaľ nie je vlastníkom veci, ktorá bola poškodená škodovou udalosťou. V prípade absencie aktívnej legitímácie žalobcu na podanie žaloby je jediným dôsledkom tohto stavu zamietnutie žaloby“. Tiež poukázal na nález Ústavného súdu SR zo 16.12.2014 sp.zn. III.ÚS 266/2014-27 podľa ktorého „ak súd prizná navrhovateľovi ako leasingovému nájomcovi, ktorý nebol vlastníkom zničenej veci - motorového vozidla, aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej na veci, koná v rozpore s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cdo/198/2007 z 30.09.2008, rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25Cdo/267/2005 z 29.03.2007 a sp.zn. 25Cdo/78/2001 z 30.10.2002). Vzhľadom na uvedené intervenient II/ vzniesol námietku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu na náhradu tejto škody. Pokiaľ ide o nárok žalobcu týkajúci sa náhrady, resp. refundácie nákladov na asistenčnú službu, prenájmu za jazdnú súpravu od SAD Brezno a nákladov na refakturáciu znaleckého posudku č. 11/2013 podľa faktúry doloženej žalobcom bol názoru, že žalobca tieto nároky na náhradu škody riadne a právne relevantným spôsobom nepreukázal. Samotné faktúry, ktoré žalobca predložil spolu so žalobou sami o sebe nepreukazujú vznik škody na strane žalobcu. Žalobca za 4 roky od podania predmetnej žaloby nepreukázal ich úhradu. Až úhradou týchto faktúr totiž dôjde k skutočnému zníženiu majetku žalobcu ako poškodeného a tým aj ku vzniku skutočnej škody. V tomto smere poukázal na uznesenie NS SR sp.zn. 4M Cdo/23/2008 zo dňa 21.12.2009. Pokiaľ žalobca predmetné faktúry neuhradil nedošlo k zmenšeniu majetku na strane žalobcu a teda nemohlo tak dôjsť ani ku vzniku skutočnej škody v súlade s § 442 Občianskeho zákonníka. V tomto ohľade ďalej poukázal i na uznesenie NS ČR sp.zn. 25Cdo/2744/2006. Preto tieto nároky žalobcu na náhradu škody považoval za ničím nepreukázané. Rovnako namietal nárok žalobcu na náhradu škody ohľadne straty pohonných hmôt v deklarovanom objeme 483,3 litra nafty. Žalobca žiadnym dôkazom nepreukázal, že k úbytku pohonných hmôt došlo jednak v príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou a jednak v ním deklarovanom rozsahu. Výpis z knihy jász nie je dostačujúcim dôkazom preukazujúcim nárok na náhradu škody z titulu straty pohonných hmôt, nakoľko žalobca do dnešného dňa nepredložil nadobúdací doklad, teda doklad o kúpe pohonných hmôt. Tiež pokiaľ žalobca požaduje náhradu škody spočívajúcu v splátkach leasingu, v poisťnom za havarijné poistenie a povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, tieto nároky žalobcu na náhradu škody sú absolútne scestné, neodôvodnené a nepreukázané. V prípade leasingových splátok sa v žiadnom prípade nejedná o skutočnú škodu, nakoľko k plateniu leasingových splátok sa žalobca zaviazal leasingovou zmluvou pričom ako protihodnota za uhradené leasingové splátky mu boli zverené do držby ŕahač a návес, ktoré žalobca aktívne využíval v rámci svojej podnikateľskej činnosti za účelom dosiahnutia zisku. Tento nárok na náhradu škody je tak bez príčinnej súvislosti s predmetnou škodovou udalosťou. Vlastníkom poškodeného ŕahača a návesu bola v tom čase spoločnosť ČSOB leasing, a.s.. Žalobca nadobudol do držby predmetné vozidlo resp. ŕahač a návес prostredníctvom finančného leasingu od leasingovej spoločnosti. Je pritom všeobecne známe, že jednou z podmienok finančného leasingu je zmluvná povinnosť vyplývajúca z leasingovej zmluvy mať motorové vozidlo počas celej faktickej držby havarijne poistené, pričom z tohto havarijného poistenia v danom prípade bolo aj spoločnosti ČSOB leasing, a.s. ako vlastníkovi poškodených vecí

t.j. ťahača a návesu plnené. Tento nárok žalobcu preto nie je odôvodnený, nie je žiadnou škodou. Pokiaľ ide o povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu, bolo povinnosťou žalobcu mať ťahač a náves povinne zmluvne poistené, keď táto povinnosť vychádza zo zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Navyše doteraz mu nie je známe akým spôsobom a na základe akých podkladov žalobca vypočítal údajnú škodu vo výške 7.357,30 Eur súvisiacu so splátkami leasingu, havarijným a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca nepredložil žiadne relevantné dôkazy, leasingovú zmluvu, zmluvu o havarijnom poistení, doklady o úhradách splátok leasingu a poistného. Neuznáva ani nárok žalobcu na náhradu škody z titulu ušlého zisku v sume 28.891,94 Eur. Žalobca okrem tvrdení o tomto ušlom zisku nepredložil v konaní jediný relevantný dôkaz. Ušlý zisk je ujmu, ktorá spočíva v tom, že v dôsledku škodnej udalosti u poškodeného nedôjde k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať vzhľadom na pravidelný chod vecí. Pre určenie výšky ušlého zisku je rozhodujúce, akému prospechu, ku ktorému malo reálne dôjsť, zabránilo konanie škodcu, teda o aký konkrétny reálne dosiahnuteľný (nie hypotetický) prospech poškodený prišiel. Dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie tvrdenia, že pri pravidelnom chode okolností by získal poškodený určitý prospech, zaťažuje žalobcu, ktorý je povinný nepochybne preukázať splnenie všetkých podmienok zodpovednosti za škodu podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak toto bremeno neunesie nemôže byť v spore úspešný. V tomto smere poukázal na rozhodnutie NS ČR sp.zn. 25Cdo/2857/2005 ako i rozsudok NS SR z 29.03.2017 sp.zn. 5Cdo/195/2015. Vzhľadom na tieto skutočnosti žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

18. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody a
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou.

V niektorých prípadoch sa vyžaduje aj zavinenie. V prípade, keď sa vyžaduje aj zavinenie škodu, ide o subjektívnu zodpovednosť, v prípade, keď sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť. Pri občianskoprávnej zodpovednosti za škodu vzniká záväzkovo-právny vzťah medzi tým, kto za škodu zodpovedá, a medzi poškodeným. Obsahom tohto vzťahu je právo poškodeného požadovať náhradu škody a povinnosť toho, kto podľa zákona za škodu zodpovedá, škodu nahradiť. Otázkou zodpovednosti za škodu do základu nároku súd v predmetnej veci už právoplatne posúdil.

19. Podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uhrádza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

20. Podľa § 442 ods. 3 Občianskeho zákonníka, škoda sa uhrádza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

21. Skutočnou škodou treba rozumieť majetkovú ujmu, ktorá spočíva v zmenšení majetku poškodeného. Ide v podstate o rozdiel v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody na majetku. Skutočnú škodu však nemožno obmedziť len na škodu spôsobenú na veciach. Pod pojem tzv. skutočná škoda treba zahrnúť aj škodu, ktorú poškodený utrpel na iných majetkových právach, alebo aj ujmu, ktorú poškodený utrpel na zdraví, resp. na živote. Skutočnou škodou je aj ujma, ktorá vznikla poškodenému tým, že bol nútený vynaložiť náklad napríklad na prepravu osoby alebo nákladu, v prípade ujmy na zdraví do kategórie skutočnej škody patria aj napríklad náklady na liečenie a podobne. Ušlý zisk predstavuje to, čo poškodenému ušlo v dôsledku spôsobenia škody. Inak povedané v dôsledku spôsobenia škody nedošlo k zväčšeniu (rozmnoženiu) majetku, hoci sa to pri predpokladanej činnosti dalo očakávať. Ušlý zisk možno nahradiť len peňažným plnením. Tu naturálna reštitúcia neprichádza do úvahy. O vzťah príčinnej súvislosti (kauzálny nexus) ide vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina ju vyvolala a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku (rozsudok NS SR zo dňa 28.10.2010 sp.zn. 3Cdo/130/2010). Predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu preukazuje poškodený.

22. V priebehu súdneho konania žalobca podaním zo dňa 16.04.2019, ktoré bolo doručené súdu dňa 17.04.2019 vzal čiastočne žalobu späť, keď vzal žalobu späť v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 Eur s

príslušenstvom z titulu náhrady škody na ušlom zisku. Žalovaný, intervenient I/ na strane žalovaného a intervenient II/ na strane žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili.

23. Podľa § 144 CSP, žalobca môže vziať žalobu späť.

24. Podľa § 145 ods. 1 CSP, ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

25. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

26. Podľa § 146 od. 1 CSP, súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

27. Nakoľko žalobca vzal čiastočne späť žalobu o zaplatenie sumy 10.991,94 Eur s príslušenstvom z titulu náhrady škody na ušlom zisku, súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 145 ods. 2 CSP v spojení s § 146 ods. 1 CSP, keď žalovaný, intervenient I/ a intervenient II/ na strane žalovaného s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasili. Súd konanie preto zastavil v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5,50 % ročne z tejto sumy od 21.09.2013 do zaplatenia. Po čiastočnom späťvzatí žaloby žalobca sa domáhal z titulu náhrady škody na ušlom zisku zaplatenia sumy 17.900,- Eur s príslušenstvom.

28. Na základe vykonaného dokazovania ohľadne výšky škody súd dospel k záveru, že žalobca preukázal v konaní nárok na náhradu škody v sume 10.969,74 Eur s príslušenstvom, v ktorej časti potom súd žalobe žalobcu vyhovel a nepreukázal nárok na náhradu škody v časti o zaplatenie sumy 22.524,78 Eur s príslušenstvom, keď potom súd žalobu žalobcu v tejto časti zamietol.

29. Žalobca k nároku na škodu z titulu spoluúčasti pri likvidácii škody od poisťovne pri nákladnom motorovom vozidle („ťahač“) v sume 1.877,62 Eur a z titulu spoluúčasti pri likvidácii škody od poisťovne na návесе v sume 1.872,19 Eur doplnil, že pri škodovej udalosti došlo k totálnej škode na ťahači a k poškodeniu návesu. Náves bol odovzdaný k oprave v autoservise. Potvrdil tvrdenia intervenienta II/, že v čase dopravnej nehody ťahač i náves mal v prenájme od leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. Bratislava na základe leasingových zmlúv, teda že vlastníkom ťahača a návesu v čase dopravnej nehody nebol. Vlastníkom ťahača i návesu bola leasingová spoločnosť, žalobca bol ich držiteľom na základe leasingových zmlúv. Tieto skutočnosti, ktoré neboli v konaní sporné napokon vyplývajú i z predložených dôkazov samotným žalobcom, z osvedčení o evidencii ťahača a návesu č. NA293620 zo dňa 30.01.2013 a č. NA025497 zo dňa 26.07.2010. Žalobca ďalej v konaní uvádzal tvrdenia, že ako leasingový nájomca bol povinný v zmysle podmienok leasingovej zmluvy havarijne poistiť tento majetok leasingovej spoločnosti a platil zaň i poistné. Poisťovňa, u ktorej bol ťahač i náves havarijne poistený, vyplatila poistné plnenie v dôsledku predmetnej škodovej udalosti vlastníkovi ťahača a návesu, leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s., Bratislava. Táto skutočnosť napokon vyplýva z Oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti č. 2090106804 zo dňa 25.03.2013 („ťahač“) a z Oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti č. 2090107207 zo dňa 09.07.2013 („náves“) poisťovne Generalli Slovensko poisťovňa, a.s., Bratislava. Za ťahač bolo vyplatené poistné plnenie v sume 35.674,75 Eur po odčítaní spoluúčasti v sume 1.877,62 Eur. Za náves bolo vyplatené poistné plnenie v sume 16.849,66 Eur po odpočítaní spoluúčasti 1.872,19 Eur. Sumu 1.872,19 Eur žalobca zaplatil dňa 16.07.2013 autoservisu za opravu návesu, o ktorú sumu bolo krátené poistné plnenie, o čom žalobca predložil dôkaz o úhrade (č.l. 532). Na základe týchto skutkových zistení potom súd dospel k záveru, že je dôvodné žalobcovi v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou priznať nárok na náhradu tejto škody v čiastke 1.872,19 Eur, ktorú sumu žalobca preukázateľne vynaložil na opravu návesu, ktorý po dopravnej nehode bol opravovaný a po oprave ďalej využívaný žalobcom na základe pokračujúcej leasingovej zmluvy na podnikanie. O túto sumu sa tak jednoznačne znížil majetok žalobcu, o túto sumu, ktorú vynaložil žalobca zo svojho majetku mu vznikla vecná škoda a to v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 01.02.2013, keďže keby nebolo tejto škodovej udalosti, nedošlo by k poškodeniu návesu a žaloba by tak nevynaložil finančné prostriedky v čiastke 1.872,19 Eur na doplatenie ceny za opravu návesu, ktorá nebola pokrytá poistným plnením. Na tomto závere súdu nemení nič skutočnosť, že náves bol vo vlastníctve leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. Bratislava. Sumu 1.877,62 Eur nebolo možné žalobcovi ako vecnú škodu priznať. Zhodne s právnym názorom intervenienta II/, nakoľko ťahač v čase

škodovej udalosti bol vo vlastníctve leasingovej spoločnosti a teda žalobca nebol jeho vlastníkom, potom ak došlo ku kráteniu poisťného plnenia zo strany poisťovne v tejto sume pre leasingovú spoločnosť ako vlastníka ťahača, u žalobcu týmto nemohlo dôjsť k zníženiu jeho majetku. K zníženiu majetku týmto došlo u leasingovej spoločnosti. Len leasingová spoločnosť ako vlastníka ťahača neuhradením plnej výšky škody od poisťovne vzniknutej na ťahači z titulu krátenia poisťného plnenia z dôvodu dojednanej spoluúčasti, mohla byť poškodená o nevyplatenú čiastku 1.877,62 Eur. Svedčí o tom i skutočnosť, že plnenie poisťovne bolo vyplatené leasingovej spoločnosti ako vlastníkovi ťahača, nie žalobcovi. Ak žalobca nenadobudol do vlastníctva ťahač, nezískal hodnotu, ktorú by mohol stratiť nevyplatením čiastky 1.877,62 Eur. V tejto otázke je súdna prax ustálená, keď súd poukazuje na rozsudok NS SR 2Cdo/198/2007 zo dňa 30.09.2008, rozhodnutia NS ČR sp.zn. 25Cdo/267/2005 z 29.03.2007 a sp.zn. 25Cdo/78/2001 zo dňa 30.10.2002, ktorých sa dotýka i nález Ústavného súdu SR zo 16.12.2014 sp.zn. III.ÚS 266/2014, z ktorého vyplýva, že ak súd prizná navrhovateľovi ako leasingovému nájomcovi, ktorý nebol vlastníkom zničenej veci - motorového vozidla, aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej na veci, koná v rozpore s ustálenou judikatúrou (rozhodnutie NS SR sp.zn. 2Cdo/198/2007, rozhodnutia NS ČR sp.zn. 25Cdo/267/2005 a sp.zn. 25Cdo/78/2001. Z uvedených dôvodov súd žalobcovi nepriznal aktívnu legitímáciu na uplatnenie nároku na vecnú škodu v sume 1.877,62 Eur, a preto z týchto dôvodov súd žalobu žalobcu v tejto časti o náhradu vecnej škody zamietol.

30. Žalobca v konaní ďalej uplatnil nárok na náhradu vecnej škody v sume 2.765,02 Eur z titulu nákladov na asistenčné služby (odťah motorového vozidla z miesta dopravnej nehody, prekládka materiálu, demontáž a montáž skeletu). Žalovaný túto škodu nenamietal, nenamietal ju ani intervenient I/. Intervenient II/ tento nárok namietal, ale len z dôvodu, že žalobca nepreukázal úhradu faktúry, ktorou tieto asistenčné služby boli vyúčtované žalobcovi. Žalobca v konaní v súvislosti s týmto nárokom predložil faktúru č. 1013350243 zo dňa 28.02.2013, ktorá sa stala splatnou dňa 14.03.2013 a ktorou bola žalobcovi vyúčtovaná cena za asistenčné služby v sume 2.765,02 Eur Prvou dopravno-mechanizačnou spoločnosťou s.r.o., Zvolen a k tomu vystavený zákazkový list touto spoločnosťou dňa 01.02.2013 č. Z230135. Protistrana v konaní nenamietala, že náklady na tieto asistenčné služby žalobcovi vznikli v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Navyše táto skutočnosť vyplýva zo žalobcom predloženej faktúry a zákazkového listu, ktoré sa týkajú nákladného motorového vozidla EČV: F-XXXBI. Túto skutočnosť súd preto vyhodnotil ako jednak nespornú podľa § 151 ods. 1 CSP podľa ktorého skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela sa považujú za nesporné a jednak ju vyhodnotil za preukázanú listinnými dôkazmi, ktoré predložil žalobca. V súlade však s názorom intervenienta II/ súd mal za to, že žalobca bol v konaní povinný preukázať nielen fakturáciu ceny asistenčných služieb ale i ich úhradu, lebo len preukázanou úhradou faktúry došlo k zníženiu majetku žalobcu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou (uznesenie NS ČR sp.zn. 25Cdo/2744/2006). Žalobca však túto skutočnosť preukázal. Dňa 23.04.2013 uhradil sumu 2.765,02 Eur zo svojho účtu (č.l. 530) na účel zaplatenia predmetnej faktúry. Na základe týchto zistených skutočností a preukázaných skutočností žalobcom, potom súd žalobcovi priznal nárok na náhradu vecnej škody v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou v sume 2.765,02 Eur.

31. Ďalší nárok na vecnú škodu uplatnil žalobca v sume 686,13 Eur z dôvodu straty pohonných hmôt (nafty) pri škodovej udalosti. Žalovaný namietal, že žalobca túto škodu nepreukázal, keď nevysvetlil, čo sa stalo so zvyšnou naftou po dopravnej nehode keď ďalej poukázal na to, že po dopravnej nehode mohlo dôjsť k prečerpaniu pohonných hmôt z poškodeného nákladného motorového vozidla. Intervenient II/ namietal, že výpis z knihy jász, ktorý predložil žalobca na preukázanie tohto svojho nároku nepostačuje, lebo žalobca nepredložil aj doklad o kúpe pohonných hmôt. Vo veci súdom bolo nesporne zistené na základe dôkazov predložených žalobcom a to výpisu z knihy jász (č.l. 23) z elektronického systému žalobcu, že ku dňu 31.01.2013 v nákladnom motorovom vozidle, ktoré viedol nasledujúceho dňa vodič žalobcu E. L. v nádrži bolo 529,3 litra pohonných hmôt (nafty), ku dňu 01.02.2013 pri ceste nákladného motorového vozidla z miesta výjazdu do miesta dopravnej nehody došlo ku strate nafty 43,20 litra spotrebovaním. V nádrži by mala zostať nafta v objeme 486,10 litra. Žalobca v konaní uvádzal zostatok nafty v objeme 483,30 litra, keď túto skutočnosť tvrdil žalobcom súd nemal dôvod vyhodnotiť ako pochybnú. Protistrana v konaní nenamietala hodnovernosť tohto dôkazu, neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by vyvracali tvrdenia žalobcu o zostatku nafty v čase škodovej udalosti v nákladnom motorovom vozidle v objeme 483,30 litra. Žalobca k tejto škode doplnil, že ťahač s návesom bol plne naložený železom, vychádzal zo SAD Brezno, miesto prízjazdu bolo určené na Budapešť. Pri obci Babiná došlo k dopravnej nehode. Pokiaľ ide o naftu do nákladného motorového vozidla, táto bola čerpaná raz týždenne cez kartu, ktorou disponoval vodič nákladného motorového vozidla a to cez čerpaciu stanicu. Karta bola

vodičom vydávaná žalobcom na čerpanie pohonných hmôt. Fakturácia za čerpanú naftu prebiehala raz mesačne. K prečerpaniu pohonných hmôt pri dopravnej nehode z ľahača nedošlo, naftu pri takýchto dopravných nehodách sú oprávnení prečerpávať len príslušníci hasičského zboru. V danom prípade k tomuto nedošlo, pretože pri dopravnej nehode došlo k roztrhnutiu nádrže ľahača a k vytečeniu nafty. Na základe týchto doplňujúcich skutkových tvrdení žalobcu súd mal potom za to, že žalobca dostatočným spôsobom objasnil, z akých dôvodov nedošlo k prečerpaniu pohonných hmôt po dopravnej nehode. Z fotodokumentácie, ktorú predložil v konaní navyše vyplynuli tieto skutočnosti. Z fotodokumentácie vyplýva, že pri dopravnej nehode došlo k poškodeniu, k pretrhnutiu nádrže ľahača. Objem nafty v nádrži nákladného motorového vozidla bol ku dňu dopravnej nehody preukázaný výpisom z knihy jazd predloženým žalobcom z jeho elektronického systému. Cenu nafty žalobca preukázal síce nie dokladom o nákupe pohonných hmôt, ale priemernou cenou pohonných hmôt (nafty) v SR v roku 2013 zverejnenou Štatistickým úradom SR na 1,420 Eur/1 liter. Preto námietka intervenienta II/ že žalobca nepreukázal nepredložením dokladu o kúpe pohonných hmôt výšku škody nie je dôvodná. Za zisteného skutkového stavu, že sa nafta v deklarovanom objeme v nádrži ľahača nachádzala ku dňu škodovej udalosti, a že došlo k jej úbytku vytečením, pričom je zrejmé, že žalobca nevyhnutne musel zaplatiť za túto naftu, keďže ju zakúpil, tým, že ju nemohol po dopravnej nehode ďalej spotrebovať došlo k vecnej škode na jeho majetku o cenu tohto objemu nafty, čím sa znížil majetok žalobcu a to nepochybne v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Cenu nafty preukázal žalobca už uvedeným dôkazom o priemernej cene pohonných hmôt zverejnenej Štatistickým úradom SR v rozhodnom období. Za týchto okolností súd potom prisúdil žalobcovi nárok na náhradu tejto vecnej škody v sume 686,13 Eur.

32. Súd prisúdil žalobcovi nárok z titulu vecnej škody i za náklady, ktoré žalobca musel vynaložiť za prenájom plochy, ktorá nebola žalobcom využívaná na parkovanie v dôsledku poškodenia jazdnej súpravy v sume 378,42 Eur, a to napriek námietkam žalovaného a intervenienta II/ o nepreukázaní tohto nároku. Vo veci súd mal za preukázané, že žalobca za účelom parkovania jazdných súprav, ktoré využíval na podnikanie, teda aj poškodenej jazdnej súpravy mal prenajaté plochy na parkovanie od spoločnosti SAD s.r.o. Brezno. Na týchto prenajatých plochách žalobca parkoval s tromi jazdnými súpravami, okrem dvoch, i s tou, ktorá bola neskôr poškodená. Keďže dňa 01.02.2013 došlo ku škodovej udalosti, parkovaciu plochu v dôsledku tejto škodovej udalosti nemohol využívať na parkovanie poškodenej jazdnej súpravy od tohto dňa, avšak parkovné aj za túto poškodenú jazdnú súpravu, hoci parkovací priestor v dôsledku škodovej udalosti nemohol využívať na parkovanie poškodenej jazdnej súpravy do ukončenia leasingového vzťahu dňa 17.05.2013, bol povinný uhradiť. Týmto došlo k zníženiu majetkovej hodnoty u žalobcu v dôsledku toho, že náklady na parkovné uhradil aj za poškodenú jazdnú súpravu, ale nedostal v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou protihodnotu vo využívaní parkovacieho miesta parkovaním tejto poškodenej jazdnej súpravy na tomto mieste, a to v dôsledku jej poškodenia. Na preukázanie tohto nároku žalobca predložil splátkový kalendár pre rok 2013 k zmluve o nájme nebytových priestorov zo dňa 03.01.2013, ktorý uzatvoril so spoločnosťou SAD Brezno s.r.o. (č.l. 546), podľa ktorého žalobca bol povinný uhradiť nájomné 320,- Eur/mesiac resp. parkovné (bez DPH) za každý mesiac roku 2013, a to za parkovanie 3 jazdných súprav (aj poškodenej) a predložil i doklady o úhradách nájomného resp. parkovného zo dňa 15.01.2013, zo dňa 20.02.2013, zo dňa 19.03.2013, zo dňa 16.04.2013, zo dňa 15.05.2013 (č.l. 547-552). Parkovné činilo 320,- Eur/mesiac za 3 jazdné súpravy, čo je denné nájomné 3,57 Eur za jednu jazdnú súpravu. Za 106 dní od 01.02.2013 t.j. od dňa škodovej udalosti do dňa 17.05.2013, kedy došlo k ukončeniu leasingového vzťahu k poškodenej jazdnej súprave, žalobca vynaložil na parkovné, hoci nedostal protihodnotu, čiastku 378,42 Eur, o ktorú sa znížil jeho majetok v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou. Na základe týchto skutočností a dôkazov, ktoré predložil žalobca potom súd dospel k záveru, že žalobca nárok na túto vecnú škodu preukázal v rozsahu 378,42 Eur.

33. Žalovaný, ako i intervenient II/ na strane žalovaného namietali ďalej tiež nárok žalobcu na vecnú škodu v sume 474,75 Eur podľa faktúry č. 1032445801, ktorú žalobca v konaní na dôkaz predložil a na základe ktorej vykonal úhradu v prospech ČSOB Leasing, a.s. Bratislava. K tomuto nároku žalobca po skutkovej stránke doplnil, že ide o sumu, ktorú zaplatil leasingovej spoločnosti ČSOB Leasing, a.s. Bratislava za predčasné ukončenie leasingovej zmluvy ohľadne ľahača, ktorý bol totálne poškodený pri škodovej udalosti. Išlo vlastne o zaplatenie sankcie za predčasné ukončenie leasingu, ktorú on ako leasingový nájomca ničím nezavinil. Žalobca na dôkaz predložil v konaní faktúru č. 1032445801, zo dňa 18.04.2013, splatnú dňa 18.04.2013, ktorou mu ČSOB Leasing a.s. fakturovala čiastku 474,75 Eur (č.l. 559 spisu). Táto suma je uvedená i vo Finančnom vyúčtovaní predčasného ukončenia leasingovej zmluvy ohľadne ľahača zo dňa 18.04.2013 vyhotoveného leasingovou spoločnosťou. Táto suma je

tu identifikovaná ako nárok prenajímateľa v súvislosti s ukončením zmluvy s odvolaním sa na faktúru číslo 1032445801. V rámci tohto finančného vyúčtovania táto suma žalobcom bola uhradená (č.l. 561 spisu). Na základe dôkazov, ktoré predložil žalobca v konaní, súd posúdil aj tento nárok žalobcu na vecnú škodu za dôvodný a prisúdil i náhradu v čiastke 474,75 Eur. Ak by nedošlo k škodovej udalosti a porušeniu zákonnej právnej povinnosti žalovaného, nedošlo by k tejto vecnej škode, pretože by nedošlo k poškodeniu resp. k totálnej škode ťahača prenajatého na základe leasingovej zmluvy žalobcovi, a teda ani k predčasnému ukončeniu leasingovej zmluvy, za ktoré bola žalobcovi vyúčtovaná predmetná platba. O túto platbu sa preto znížil majetok žalobcu, znížila sa jeho hodnota. K jej zníženiu nebyť škodovej udalosti by nedošlo, preto súd mal za to, že aj táto vecná škoda žalobcu vznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedá žalovaný, a teda žalovaný je povinný nahradiť aj túto vecnú škodu žalobcovi.

34. Žalobca v konaní ďalej uplatnil ako vecnú škodu i nárok na úhradu nákladov za refakturáciu znaleckého posudku č. 11/2013 v sume 183,05 Eur. Tento nárok zdôvodnil tým, že po dopravnej nehode bolo nutné posúdiť rozsah poškodenia na nákladnom motorovom vozidle, ako aj na návесе. Po dopravnej nehode motorové vozidlo bolo odťahnuté do servisu. Servis nie je oprávnený rozhodnúť o rozsahu škody na poškodenej veci, preto po dohode servisu s ČSOB Leasing a.s. Bratislava bolo zabezpečené vyhotovenie znaleckého posudku na zistenie rozsahu škôd na poškodenom návесе, na ťahači došlo k totálnej škode. V tejto súvislosti bol vypracovaný znalecký posudok, ktorého náklady činili 183,05 Eur. Znalecký posudok č. 11/2013 bol vypracovaný znalcom Ing. Vladimírom Kusendom, ktorý si vyúčtoval za vypracovanie znaleckého posudku čiastku 152,54 Eur, ktorú žiadal uhradiť od ČSOB Leasing, a.s.. V konečnom dôsledku náklady na vyhotovenie tohto znaleckého posudku uhradil sám, keďže leasingový prenajímateľ mu faktúrou č. 1230633801 zo dňa 01.07.2013 fakturoval náklady na tento znalecký posudok včítane DPH v čiastke 183,05 Eur. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil predmetnú faktúru (č.l. 553), ako aj vyúčtovanie nákladov na znalecký posudok znalcom Ing. Vladimírom Kusendom zo dňa 09.05.2013 (č.l. 554 spisu). Žalovaný túto škodu nerozporoval, intervenient II/ na strane žalovaného v konaní tiež nenamietal, že by táto vecná škoda žalobcu nevznikla v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, len namietal, že samotná faktúra, ktorú žalobca v konaní predložil bez dokladu o jej úhrade ešte nepreukazuje vznik škody u žalobcu, teda zmenšenie majetku žalobcu. V rámci konania žalobca tvrdil, že túto faktúru uhradil. Na preukázanie svojich tvrdení predložil výdavkový pokladničný doklad zo dňa 19.07.2013 ako aj pokladničný doklad na čiastku 180,- Eur (č.l. 555 spisu), z ktorých listinných dôkazov však vyplýva, že týmito dokladmi bola uhradená čiastka 180,- Eur avšak spoločnosti A-Z autoservis s.r.o., Zvolen a slúžila na úhradu faktúry č. 1310376, tak ako to vyplýva z týchto dokladov. Obdobne to platí i ohľadne výdavkového pokladničného dokladu žalobcu a pokladničnom doklade o úhrade sumy 2.003,05 Eur (č.l. 556 spisu), z ktorej sumy podľa tvrdení žalobcu mala čiastka 3,50 Eur slúžiť na úhradu nákladov na refakturáciu znaleckého posudku. Z týchto dokladov ako súd už dôvodí, nebola preukázaná príčinná súvislosť medzi úhradami a faktúrou č. 1230633801, od ktorej odvodzoval žalobca nárok na náhradu vecnej škody v čiastke 183,05 Eur za vypracovanie znaleckého posudku. Námietka intervenienta II/ v tomto ohľade bola dôvodná, len preukázaním úhrady tejto faktúry by žalobca uniesol dôkazné bremeno preukázania vzniku tejto vecnej škody (uznesenie NS ČR sp.zn. 25Cdo/2744/2006). Pre neunesenie dôkazného bremena preukázania vzniku tejto vecnej škody potom súd túto vecnú škodu žalobcovi v čiastke 183,05 Eur nepriznal. Napokon súd žalobcovi nepriznal ani nárok na zaplatenie sumy 7.357,30 Eur z titulu vecnej škody za zaplatené splátky leasingu, havarijné poistenie a povinné zmluvné poistenie. Tak žalovaný, ako i intervenient II/ na strane žalovaného tento nárok pokladali za nepreukázaný, nez dôvodnený, a to ani do výšky, ako ani do priamej súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou a škodou spôsobenou žalobcovi pri tejto dopravnej nehode. Intervenient II/ navyše namietal, že v prípade leasingových splátok sa v žiadnom prípade nejedná o skutočnú škodu, nakoľko k plateniu leasingových splátok sa žalobca zaviazal leasingovou zmluvou pričom ako protihodnota za uhradené leasingové splátky mu boli zverené do držby nákladné motorové vozidlo a návес, ktoré žalobca aktívne využíval v rámci svojej podnikateľskej činnosti za účelom dosiahnutia zisku. Tiež poukázal na to, že žalobca v žalobe neobjasnil akým spôsobom a na základe akých podkladov vypočítal údajnú škodu vo výške 7.357,30 Eur jednak súvisiacu so splátkami leasingu, a jednak súvisiacu s havarijným a povinným zmluvným poistením zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Žalobca k tejto škode po skutkovej strane po námietkach žalovaného a intervenienta II/ doplnil, že po dopravnej nehode žiadal leasingovú spoločnosť o odklad leasingových splátok, keďže ťahač bol totálne poškodený a návес bol poškodený v takom rozsahu, že bola na ňom nutná oprava. Po dopravnej nehode bol vylúčený z užívania ťahača, a to úplne, pokiaľ ide o návес bol vylúčený z jeho užívania až do doby ukončenia opravy. Spočiatku odmietol ďalšie leasingové

splátky prenajímateľovi zaplatiť, pretože nemohol ťahač ani náves užívať. Leasingová spoločnosť mu však oznámila, že ak nedoplatí leasingové splátky, podá voči nemu žalobu na súd. Preto leasingové splátky za ťahač aj náves doplatil do 17.05.2013, na ťahači to predstavovalo čiastku 4.704,32 Eur a na návесе čiastku 2.299,28 Eur. Vyčíslenie predložil (č.l. 533 spisu). Podľa dohody o platbách nájomného zo dňa 20.12.2010 medzi žalobcom a leasingovým prenajímateľom ohľadne ťahača žalobca bol povinný platiť leasingové mesačné splátky v sume 1.176,08 Eur, čo bola suma leasingovej splátky bez DPH, DPH z tejto čiastky činila 235,22 Eur, leasingová splátka včítane DPH činila 1.411,30 Eur, poisťné činilo navyše 85,07 Eur, spolu na úhradu bola mesačná čiastka 1.496,37 Eur. V tejto súvislosti žalobca preukázal platbu leasingovej splátky v čiastke 1.496,37 Eur dňa 21.01.2013, teda za mesiac január 2013 (č.l. 536 spisu). Podľa dohody o platbách nájomného k leasingovej zmluve ohľadne návesu zo dňa 23.01.2013 medzi leasingovým prenajímateľom a žalobcom žalobca bol povinný platiť leasingové splátky za nájom návesu v čiastke mesačne 574,82 Eur, DPH k tejto platbe bola 114,96 Eur, spolu leasingová čiastka činila 689,78 Eur, k tomu bol predpis i úhrady poisťného v čiastke 26,60 Eur, spolu čiastka na úhradu vrátane poisťného a leasingovej splátky činila 716,38 Eur (č.l. 538 spisu). Žalobca v tejto súvislosti dokladal platbu na čiastku 716,38 Eur zo dňa 30.01.2013 za mesiac január 2013 (č.l. 539 spisu). Škodu na zaplatených leasingových splátkach za ťahač a náves však uplatnil za obdobie od 01.02.2013 do 17.05.2013. V konaní však nepredložil žiadne dôkazy o úhradách týchto leasingových splátok za uvedené obdobie. Nepochybne v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou bol vylúčený v posudzovanom období z užívania ťahača ako aj návesu, teda ak zaplatil leasingové splátky za uvedené obdobie, nedostal protihodnotu v užívaní návesu a ťahača, takže nepochybne v príčinnej súvislosti s týmto by mu vznikla škoda, kedy preukázal úhradu leasingových splátok. Súd v rámci konania a v rámci dokazovania oboznámil žalobcu, že doklady o úhrade leasingových splátok za ťahač a náves boli predložené len za január 2013. Napriek uvedenému žalobca dôkazy o úhrade leasingových splátok za obdobie od februára konkrétne od 01.02.2013 do 17.05.2013 nepredložil, hoci išlo o dôkaz, ktorý bolo reálne v jeho možnostiach predložiť, keďže podľa tvrdení úhrady vykonal. Pokiaľ tieto dôkazy nepredložil, nepreukázal reálny vznik škody, pretože len preukázaním týchto úhrad by bolo jednoznačným spôsobom unesené dôkazné bremeno žalobcu o tom, že mu vznikla v príčinnej súvislosti s týmto vecná škoda, a teda že došlo k zníženiu jeho majetku. Pre neunesenie dôkazného bremena ohľadne tohto nároku preto súd nárok žalobcovi na túto vecnú škodu nepriznal v čiastke 7.003,60 Eur na leasingových splátkach. Pokiaľ ide o čiastku do sumy 7.357,30 Eur na tejto zložke nároku na náhradu škody, teda konkrétne sumu 353,70 Eur, žalobca v konaní nevedel špecifikovať, čo táto suma presne na tvrdenej skutočnej vecnej škode predstavuje, malo by ísť o platby havarijného poistenia a povinného zmluvného zákonného poistenia za ťahač a náves za obdobie od 01.02. do 17.05.2013. Tento nárok podľa jeho vyčíslenia (č.l. 533 spisu) však spolu predstavoval sumu 623,70 Eur. Žalobca pred súdom nevedel objasniť rozdiel, a ani skutočnosti pre preskúmateľný výpočet čiastky 353,70 Eur zahrnútej do sumy 7.357,30 Eur. Pre nepreskúmateľnosť tohto nároku v čiastke 353,70 Eur potom tento nárok žalobcovi tiež nebolo možné z titulu tvrdenej vecnej škody priznať.

35. Na základe vyššie uvedených dôvodov potom súd žalobcovi na vecnej škode priznal čiastku 6.176,51 Eur, v prevyšujúcej časti nárok žalobcu na náhradu vecnej škody zamietol.

36. V poslednom rade žalobca žalobou uplatnil voči žalovanému nárok i na ušlý zisk, ktorý v žalobe vyčíslil na čiastku 28.891,94 Eur. Ušlý zisk žiadal priznať za obdobie od 01.02.2013 do 17.05.2013, kedy došlo k ukončeniu právneho vzťahu medzi ním a vlastníkom nákladného motorového vozidla, teda leasingovou spoločnosťou. Ušlý zisk vypočítal podľa priemerného ročného obratu za rok 2012, ktorý bol 109.147,58 Eur, z toho obrat na jeden pracovný deň činil 401,27 Eur, čo pri prepočte pracovných dní za rozhodné obdobie, čo bolo 72 ušlý zisk pre neho činil čiastku 28.891,94 Eur. Žalovaný, ako i intervenient II/ na strane žalovaného namietali, že žalobca ušlý zisk jednak nesprávne vypočítal a odvodil od priemerného ročného obratu za rok 2012, keď ďalej namietali, že tento žiadnym dôkazom pripojeným k žalobe nepreukázal. Žalobca k žalobe nepredložil žiadne dôkazy o tvrdenom ušlom zisku. Ušlý zisk sa v súlade s konštatnou judikatúrou súdov definuje ako ujma spočívajúca v tom, že u poškodeného nedošlo v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, hoci sa to s ohľadom na pravidelný beh vecí dalo očakávať. Ušlý zisk sa neprejavuje zmenšením majetku poškodeného (úbytkom aktív, ako je tomu u skutočnej škody) ale stratou očakávaného prínosu. Nestačí pri tom iba pravdepodobnosť rozmnoženia majetku, lebo musí byť na isto postavené, že pri pravidelnom behu vecí (nebyť protiprávneho konania škodcu alebo škodnej udalosti) mohol poškodený dôvodne očakávať zväčšenie svojho majetku, ku ktorému nedošlo práve v dôsledku konania škodcu (škodnej udalosti). Aj v prípade ušlého zisku musí ísť o ujmu už nastalú (vzniklú) a nie o ujmu, ktorá by hypoteticky

mohla vzniknúť v budúcnosti (uznesenie NS SR sp.zn. 4MCdo/23/2008). Za ušlý zisk teda nemožno považovať hypotetický ušlý zisk, ktorý nemá žiadny konkrétny preukázateľný základ. Ušlý zisk je stratou konkrétnej, reálnej a preukázateľnej príležitosti zhodnotenia majetku, avšak len za predpokladu, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u poškodeného je s ohľadom na existujúce okolnosti toho ktorého konkrétneho prípadu vysoko pravdepodobná až blížiac sa k istote (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 4Cdo/319/2008, 1Cdo/76/2008). Pokiaľ poškodený nepreukáže existenciu týchto okolností a výšku ušlého zisku, ktorý mohol pri bežnom chode veci očakávať, nemôže byť v konaní úspešný (rozsudok NS SR sp.zn. 5Cdo/195/2015). V priebehu súdneho konania žalobca vzal späť žalobu v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 Eur z titulu ušlého zisku. Po námietkach žalovaného a intervenienta II/, že žalobca v konaní žiadnym dôkazom nepreukázal ušlý zisk, žalobca predložil na preukázanie ušlého zisku súkromný znalecký posudok č. 10/2019 zo dňa 25.03.2019 vyhotovený znalcom BCSR Experts s.r.o., IČO: 46 461 477, Jegorovova 37, Banská Bystrica, evidenčné číslo znaleckej organizácie 900254. Podľa § 209 ods. 1 CSP, súkromný znalecký posudok je znalecký posudok predložený stranou bez toho, aby znalecké dokazovanie nariadil súd. Znalecký posudok bol podaný na stanovenie výšky ušlého zisku žalobcu za obdobie 01.02.2013 do 31.01.2014 pre účely uplatnenia nároku na náhradu ušlého zisku. Tento za uvedené obdobie podľa záverov znaleckého posudku predstavuje sumu 17.900,- Eur. Žalovaný po predložení tohto znaleckého posudku zotrval na tom, že ani po predložení tohto znaleckého posudku žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania nároku na ušlý zisk. Opätovne poukázal na rozhodnutie NS SR 5Cdo/195/2015, keď podľa neho znalecký posudok preukazuje len hypoteticky ušlý zisk vypočítaný na základe ekonomických ukazovateľov a štatistických údajov z predchádzajúcich období a všeobecných údajov získaných z daného odvetia. Reálny ušlý zisk žalobcu nie je preukázaný žiadnymi zmluvami, objednávkami v zmysle ktorých by malo dôjsť ku konkrétnym výkonom prepravnej služby týmto konkrétnym poškodeným ťahačom pre konkrétny subjekt a za konkrétnu cenu. Znalecký posudok obsahuje stanovisko spoločnosti ZANINONI SLOVAKIA, s.r.o., ktoré bolo vystavené spoločnosťou v roku 2019, a toto uvádza len spätnú hypotetickú možnosť získania vyťaženia daného motorového vozidla. Preto ho považuje za irelevantné. Zabezpečenie ponuky a prijatia ponuky je výsledkom konkrétnej situácie na trhu. Toto stanovisko tejto spoločnosti neuvádza, teda neuvádza, že by došlo k 100 %-nému vyťaženiu tohto motorového vozidla, uvedené toto stanovisko uvádza len ako možnosť, teda hypotézu, a to aj s veľkým časovým odstupom. Ďalej poukázal na to, že takou činnosťou ako sa zaoberá žalobca sa zaoberá 659 spoločností na území SR, takže trh je zabezpečený touto prepravnou činnosťou. Aj intervenient II/ na strane žalovaného po podaní znaleckého posudku zotrval na tom, že žalobca nepreukázal nárok na ušlý zisk. Namietal, že v znaleckom posudku chýbajú akékoľvek doklady preukazujúce príčinnú súvislosť medzi škodovou udalosťou a vznikom škody o forme ušlého zisku. Zo znaleckého posudku nevyplývajú a ani žalobcom neboli predložené žiadne doklady, z ktorých by vyplývala možnosť takého rozloženia majetkových hodnôt žalobcu, konkrétne o hodnotu, ktorá vyplýva zo znaleckého posudku. Absentujú akékoľvek zmluvy o budúcich kontraktach, obchodné zmluvy, zmluvy o budúcich zmluvách. Vyčíslenie ušlého zisku musí byť podložené reálnymi skutočnosťami alebo okolnosťami, z ktorých možno vyvodzovať, že škodová udalosť skutočne zasiahla do deja, ktorý mal sledovať dosiahnutie zisku. Napriek týmto námietkam súd vyhodnotil znalecký posudok za preukazujúci ušlý zisk žalobcu v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou. Znalecký posudok presne uvádza na základe akých podkladov žalobcu bol spracovaný, bola to najmä hlavná kniha 2012-2014, kniha odoslaných faktúr 2012-2014, špedičná kniha 2012-2013, interná karta ťahača návesu MAN BR-654BI, atď.. Porovnaním spoločnosti žalobcu so spoločnosťami realizujúcimi predmet činnosti Nákladná cestná doprava a zohľadňujúc počty zamestnancov evidovaných pre spoločnosť žalobcu, bola vygenerovaná tabuľka TOP 10 spoločností (z celkového počtu 659), ktorá ich radí podľa tržieb za rok 2017. Žalobca sa umiestnil na 161. mieste. K 31.12.2013 sa hodnota majetku oproti stavu k 31.12.2012 zvýšila o 5,77 %, čo v absolútnom vyjadrení predstavuje nárast o 15.205,- Eur. Počas celého obdobia rokov 2012-2017 dosahovala spoločnosť žalobcu kladné hodnoty výsledku hospodárenia z hospodárskej činnosti. Najvyššia hodnota bola zaznamenaná k 31.12.2017, naopak najnižšia k 31.12.2015. Spoločnosť žalobcu je prepravnou a špedičnou spoločnosťou prevážajúcou náklad na území Slovenska, Česka, Maďarska, Holandska, Nemecka, Rakúska či Poľska. Zo znaleckého posudku ďalej vyplýva, že pri vyčíslení výšky ušlého zisku neexistuje jednotná metodika. Za najvhodnejší postup znalecká organizácia vybrala výpočet ušlého zisku za nerealizované služby v oblasti dopravy za ročné obdobie od počiatku dopravnej nehody t.j. od 01.02.2013 do 31.01.2014. Spoločnosť žalobcu tak ako vyplýva ďalej z tohto znaleckého posudku realizovala v danom období dopravu najmä na trase Slovensko - Maďarsko pre odberateľa ZAMINONI SLOVAKIA, s.r.o., Valaská. Ide o kľúčového odberateľa žalobcu. V nadväznosti na škodu spôsobenú na nákladnom motorovom vozidle tento odberateľ vypracoval prehlásenie, ktoré je súčasťou znaleckého posudku. Znalecký posudok ďalej jednoznačne vypovedá o

najčastejšie realizovaných trasách v danom období, keď ich bolo zrealizovaných celkom 975 vrátane spätiatočných, vypovedá aj o vyťaženi motorového vozidla v období od 01.02.2013 do 31.01.2014, ktorú znalecký posudok vyčísluje na 50,89 %. Spoločnosť ZAMINONI SLOVAKIA, s.r.o., Valaská v prehlásení zo dňa 04.02.2019, ktoré je súčasťou znaleckého posudku uviedla, že spoločnosť žalobcu patrí medzi jeho dlhoročných obchodných partnerov a pravidelne zabezpečuje pre neho prepravy prevažne do Maďarska. Podľa štatistických prehľadov, ktoré táto spoločnosť pripojila k tomuto prehláseniu v roku 2013 bola spoločnosť žalobcu schopná poskytnúť menej dopravných kapacít v porovnaní s predchádzajúcim rokom, hoci spoločnosť ZANINONI SLOVAKIA s.r.o. potrebovala vyšší počet prepráv. Zo strany ZANINONI SLOVAKIA s.r.o. nebol problém pravidelne vyťažiť aj ďalšiu jazdnú súpravu žalobcu. Posúdenie otázky ušlého zisku resp. jeho vyčíslenia je otázkou odbornou. Znalecký posudok predložený žalobcom je zrozumiteľný. Námietky žalovaného a intervenienta II/ o tom, že tento nevychádza z reálneho, ale len hypotetického ušlého zisku nie sú dôvodné. Je pravdou, že len všeobecné tvrdenie o strate podnikateľskej príležitosti alebo zmarení podnikateľského zámeru bez ďalšieho, nikdy nemôže byť základom pre vznik nároku na náhradu ušlého zisku, a to ani v prípade, ak by boli dôsledkom protiprávnej udalosti. V prípade ušlého zisku nie je však možné preukázať jeho reálnu existenciu, ale musia byť preukázané také konkrétne skutkové okolnosti, ktoré povedú súd k záveru, že ušlý zisk by skutočne vznikol nebyť protiprávnej udalosti. Zisťuje sa a dokazuje sa pravdepodobnosť dosiahnutia ušlého zisku u poškodeného v danom čase keď podľa miery dokázanej pravdepodobnosti, je potom možné urobiť záver o tom, či by za daných okolností ušlý zisk bol aj reálnym. V súdom prípade zo znaleckého posudku súd vyvodil záver, že pravdepodobnosť dosiahnutia zisku u žalobcu s ohľadom na existujúce okolnosti posúdené odborne aj v znaleckom posudku je v danom prípade vysoko pravdepodobná vo vyčíslenej hodnote. Znalecký posudok vyčísluje ušlý zisk žalobcu v súvislosti so škodovou udalosťou za obdobie od 01.02.2013 do 31.01.2014 v čiastke 17.851,- Eur, po zaokrúhlení v čiastke 17.900,- Eur. Záver o výške ušlého zisku za uvedené obdobie vyplývajúci zo znaleckého posudku si súd vzhľadom na vyhodnotenie znaleckého posudku osvojil. Žalobca v konaní uplatnil nárok na ušlý zisk však len za obdobie od 01.02.2013 do 17.05.2013, tak ako to vyplýva z podanej žaloby. Za uvedené obdobie ušlý zisk žalobcu predstavuje sumu 4.793,23 Eur (1.161 + 1.161 + 1.596 + 875,23 = 4.793,23). Preto súd na ušlom zisku žalobcovi prisúdil túto sumu. V prevyšujúcej časti nárok žalobcu na ušlý zisk zamietol. Súd je rozsahom žaloby viazaný a nemôže prisúdiť viac, než je žiadané.

37. Na základe vyššie uvedeného potom súd žalobcovi v súvislosti so škodovou udalosťou priznal nárok na náhradu škody a ušlého zisku spolu v sume 10.969,74 Eur. Konanie v časti o zaplatenie sumy 10.991,94 Eur zastavil pre späťvzatie žaloby a v zvyšujúcej časti pokiaľ ide o sumu 22.524,78 Eur súd žalobu žalobcu ako nedôvodnú a nepreukázanú zamietol.

38. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

39. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

40. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa § 3 tohto vládneho nariadenia, výška úrokov z omeškania je o 5 %-ných bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

41. Žalobca návrhom na uzavretie mimosúdnej dohody zo dňa 15.08.2013 vyzval žalovaného na uzavretie mimosúdnej dohody ohľadne nároku na náhradu škody, a to do 15-tich dní od doručenia tohto listu. List bol doručený žalovanému dňa 20.08.2013. Na tento list žalovaný reagoval zaslaním návrhu na mimosúdnu dohodu intervenientovi II/, keď inak na tento návrh nereagoval. Preto súd má za to, že pokiaľ žalovaný v lehote do 15-tich dní od doručenia tohto listu neplnil, dostal sa do omeškania so zaplatením škody žalobcovi. Posledný deň 15.-dňovej lehoty na plnenie pripadol na 05.09.2013. Odo dňa 06.09.2013 je potom žalovaný v omeškaní s úhradou škody žalobcovi. Od tohto dňa vznikol nárok žalobcovi na zaplatenie úrokov z omeškania, a to až do zaplatenia z prisúdeného nároku na náhradu škody, keďže žalovaný je stále v omeškaní s jej úhradou. Žalobca uplatnil nárok na zaplatenie úrokov z omeškania len od 21.09.2013, súd je rozsahom žaloby viazaný, nemôže prisúdiť viac než je žiadané,

preto žalobcovi prisúdil nárok na úroky z omeškania len od 21.09.2013 až do zaplatenia, tak ako žiadal žalobca. Príslušenstvo v podobe uplatnených úrokov z omeškania súd prisúdil len z prisúdenej čiastky, v časti ktorej žalobu na istine zamietol neprisúdil ani úroky z omeškania. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky k prvému dňu omeškania t.j. k 06.09.2013 bola 0,50 %, zvýšená o 5 %-nych bodov bola 5,50 %. Žalobca má preto nárok na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5,50 % ročne.

42. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2, podľa ktorého, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol tiež s prihliadnutím na 256 ods. 1 CSP, podľa ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prízna náhradu trov konania protistrane.

43. V časti, v ktorej žalobca vzal žalobu späť, teda v časti o zaplatenie 10.991,94 Eur procesne zavinil zastavenie konania, preto v tejto časti vznikol nárok žalovanému a intervenientom I/ a II/ nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi. Žalobca mal úspech len čiastočný, v časti o zaplatenie 10.969,74 Eur, neúspech mal v časti o zaplatenie 22.524,78 Eur, teda väčší úspech v konaní aj s prihliadnutím na čiastočné späťvzatie žaloby mal žalovaný, a jeho úspech predstavuje 33.516,72 Eur (10.991,94 +22.524,78). Na základe uvedeného potom nárok na náhradu trov konania má žalovaný a tiež intervenient I/ a II/ na strane žalovaného. Tento predstavuje 50 % ($33.516,72 \div 44.486,46 = 0,75$ t.j. 75 %, $10.969,74 \div 44.486,46 = 0,25$ t.j. 25 %, 75 % - 25 % = 50 %).

44. V konaní vznikli i trovy konania štátu na svedočnom, ktoré vznikli ešte za účinnosti OSP, štát hradil v konaní vypočítanému svedkovi svedočné z rozpočtových prostriedkov. Podľa výsledku konania, keďže menší úspech v konaní mal žalobca, tento je povinný nahradiť tieto trovy konania štátu na svedočnom v rozsahu 100 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu o určení výšky náhrady trov konania. Tento nárok súd prisúdil v zmysle čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP. V Civilnom sporovom poriadku sa výslovne nenachádza zákonné procesné ustanovenie, ktoré by bolo možné aplikovať priamo na tento nárok, preto v zásade prichádza do úvahy aj ohľadne tohto nároku najbližšia právna úprava v tomto zákone uvedená v § 255 ods. 2 CSP.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v potrebnom počte vyhotovení (§ 355 ods. 1, § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 363, § 364 CSP).

Podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil (§ 125 CSP).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolaie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť vyhotovené v písomnej forme, podpísané a v prípade doručenia podania do prebiehajúceho konania s uvedením spisovej značky (§ 127 CSP).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolaie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a/ sa týkajú procesných podmienok,
- b/ sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c/ má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d/ ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov).